

at som Følge deraf Sygekassens gennemsnitlige Udgift til de to bemidlede Medlemmer er blevet større end for samtlige Sygekassemedlemmer. Man skal da ikke af den Grund kunne hævde, at de skal betale for sig selv. Meningen er, at de skal betale, hvad det offentlige ellers giver; saa er Sygekasserne stillede nøjagtigt ens overfor de forskellige Medlemmer. Det har jeg gerne villet bidrage mit til at gøre saa klart som muligt ved mine Bemærkninger.

Jeg skal saa til Slutning gøre nogle faa Bemærkninger vedrørende Statsbanernes Styrelse i Tilknytning til det, jeg sagde forrige Gang, og til det, den højtærede Trafikminister har udtalt. Den højtærede Trafikminister fremdrog et Forhold, der i høj Grad berører den Virksomhed, som jeg til daglig har med at gøre, nemlig Arbejdsanvisningen. Maa jeg allerførst takke den højtærede Minister, fordi han oplyste, at den Skrivelse, som Arbejdsanvisningen har tilstillet Generaldirektoratet for Statsbanerne, er gjort bekendt for alle dem, som der i det hele taget kan være Tale om har Interesse for den. Jeg er overordentlig taknemmelig derfor og takker for denne Oplysning og for, at det virkelig er sket. Dernæst vil jeg gøre en Undskyldning for mine Udtalelser om, at vi ikke havde mærket noget til, at Statsbanerne eller Generaldirektoratet havde modtaget eller gjort noget ud af den Skrivelse, vi havde sendt. Det er altsaa forkert, og jeg vil nødig gøre nogen Uret; derfor erkender jeg, at jeg har taget fejl, saa meget mere som det altsaa er rigtigt, hvad den højtærede Trafikminister oplyser, at en Entreprenør ved Anlægget af Funder—Bramminge-Banen har rettet Henvendelse til Arbejdsanvisningen og har haft al Grund til at være mindre tilfreds med Resultatet. Jeg maa maaske sige til Forklaring af mine tidligere Udtalelser, at jeg sidder jo ikke selv og anviser Arbejde. Der bliver anvist Arbejde til mange, uden at jeg ved noget af det. Det er som Regel kun de Anvisninger, der giver Anledning til Reklamationer, til Klager eller Indsigelser, jeg faar Lejlighed til at beskæftige mig med, og det er i Overensstemmelse med Loven; Direktøren skal ikke sidde som en Slags Departementschef eller Kontorchef og drive Arbejdsanvisningen. Jeg var imidlertid bekendt med de Forhold, som den højtærede Minister omtalte, vedrørende denne Entreprenør paa Funder—Bramminge-Banen; og jeg vil gerne sige, at der foreligger en Fejl fra

min Side, at jeg ikke tilstrækkelig har undersøgt, at den paagældende Entreprenør havde med et Stykke af Funder—Bramminge-Banen at gøre, og ikke med Troldhede—Lunderskov-Banen eller Kolding-Banen, hvad jeg havde Følelsen af. Jeg erkender, at jeg ikke havde undersøgt dette tilstrækkeligt. Det betyder mindre for Sagens Realitet; men jeg vil gerne gøre en Undskyldning for at have taget fejl.

Den højtærede Minister sagde altsaa om dette Forhold, at nu kunde jeg jo, for at bruge en af mine egne Vendinger, undersøge og senere hen gøre Rede for, om der ikke skulde være en Brøst ved den Maade, hvorpaa Arbejdsanvisningskontoret udøver sin Virksomhed. Ja, jeg kan godt indrømme, at der saa sandt ogsaa kan være Brøst indenfor den Del af vor Administration, som jeg selv staar i Spidsen for, og navnlig, da vi er Nybegyndere. Der er for Resten paa dette specielle Omraade en lille Brøst, som jeg maaske maa benytte et Par Minutter til at gøre Rede for; det kan muligvis ogsaa overfor fremtidige Klager have nogen Betydning. I Henhold til Arbejdsanvisningslovens § 8 er det paalagt en Arbejdsløshedskasse, hver Gang der bliver Medlemmer af Kassen ledige, at give Arbejdsanvisningskontoret Meddelelse om dette Medlem, hans Navn, Bopæl o. s. v., men vi har maattet gøre en Undtagelse for Arbejdsmandenes Arbejdsløshedskasses Vedkommende, og Direktoratet har anbefalet Ministeren at benytte den Dispensationsret, som er givet ham i Loven til i Undtagelsestilfælde at afvige fra de nævnte Regler, idet Forholdene indenfor Arbejdsmandenes Arbejdsløshedskasse, specielt her i København, hvor der er saa mange Arbejdsmand, er af særegen Art. Et Medlem kan være ledigt den ene Dag, og næste Dag kommer han i Arbejde, og der kan være Dage, navnlig om Vinteren, hvor der møder 2,000—3,000 til Kontrol, som det hedder; men der kan godt være 50 af dem, som næste Dag er kommet i Arbejde, og næste Dag igen, naar de f. Eks. er færdige med at losse eller lade et Skib, er de ledige paa ny. Det vilde, sagde man fra ledende Side i Arbejdsløshedskassen, være et næsten uoverkommeligt Arbejde, hver Gang et saadant Medlem blev ledigt, at opgive hans Navn, hans Bopæl o. s. v.; maaske skulde man allerede samme Eftermiddag, som vi havde faaet Underretning om Formiddagen, meddele, at vedkommende var gaaet i Arbejde, og næste Dag eller den følgende Dag, naar han paa ny var blevet ledig, skulde man saa